

Lackfi János
MEGTARTOM

Megtartok minden sütőformát,
kapsz egy tepsit, legyen elég.
A fűszerpolcot megtartom hát,
rendelsz majd, hogyha kell ebéd.

Megtartom a gyerekeket is,
arcukon a te arcodat.
Megtartom a hajsütővasat,
vidd a ronda rézkarcokat.

Megtartom az anyám vázáját,
a te anyádét viheted.
Én mérem majd a kicsik lázát,
a másik hőmérő mehet.

Megtartom egyik fele könyvet,
ha van kedved, most válogass.
Megtartom a lovaglópálcát,
majd csak kerül hozzá lovas.

Megtartom a sebhelyemet
homlokomon, tőled való.
Tudom, tudom, hogy nem akartad,
csak elszaladt veled a ló.

Megtartom azt a tengerpartot,
de vidd el a halaidat.
A kelleténél tovább tartott,
vagy túl korán vége szakad.

ELVIHETED

Elviheted a fogkefédet,
a szájfőrádat, kedvesem.
Elviheted a sok-sok évet,
nem térnek vissza már sosem.

Polifoam marad, vidd a súlyzót,
és utánad a vízözön.
Elviheted minden ruhádat
bőröndödben vagy bőrödön.

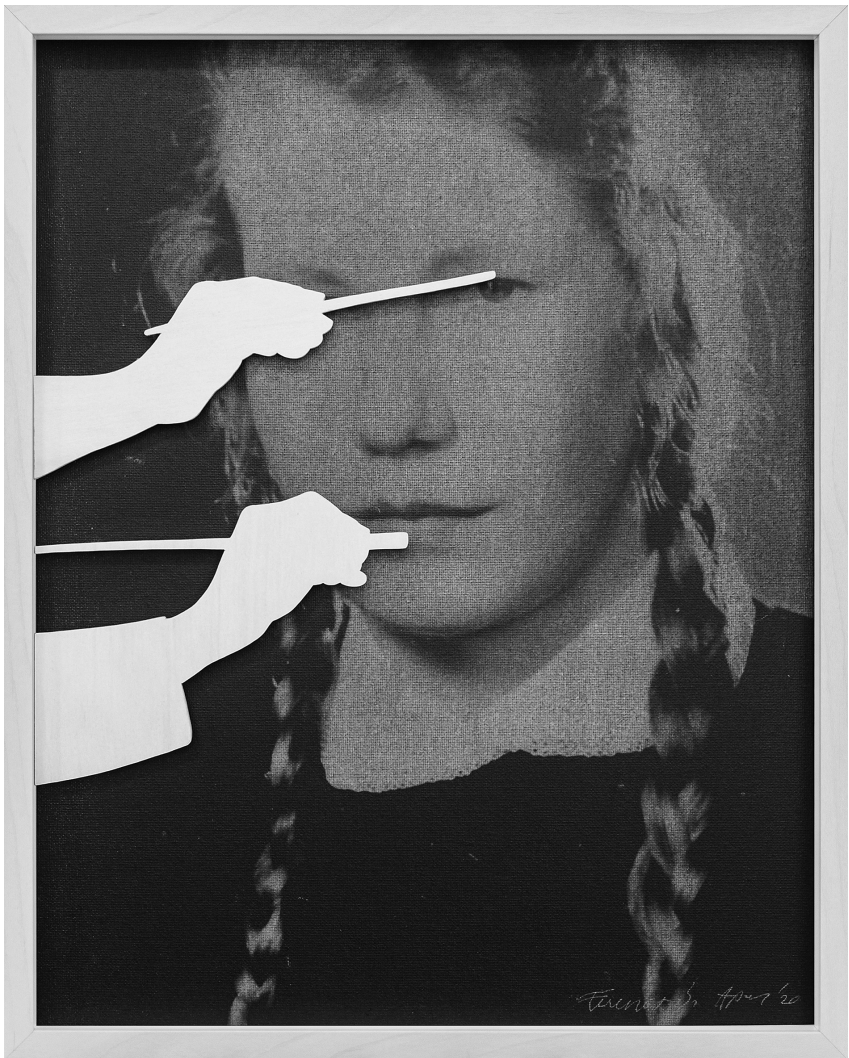
Viheted a családi képet,
van képed nézegetni még!
Ellenőrzöm a matekleckéket,
a feladat már nem a tiéd.

Elviheted a morgolódást,
legalább majd nem hallgatom.
Elviheted a kisvasutat,
neked kattog a sok vagon.

Elviheted a téli fákat,
bár sehol a tavalyi hó.
Vidd a sílécet, fog a bánat
síelni, nem nekem való.

Viheted a bűdös cipődet,
hozzá a bűdös lábadat.
Statisztikádban nem akartam
lenni egy újabb számadat.

Vidd el a lemezgyűjteményed,
benne a ritkaságokat.
Ha velem is így bántál volna,
tán kevesebb gondunk akad.



Kép szimbólummal 10., 2021